

Знайно е чи, прѣды ветхиванье то на Турцы тѣ въ Европѣ, Българи тѣ имахъ свое то обшырно царство, Сърби тѣ свое то княжество, Арнаути тѣ свое то кралство въ Кроѣ, Ерцеговци тѣ, Бошнаци тѣ, Моріани тѣ (Гръци тѣ въ Елладѣ) Лазове тѣ (въ малѣ Азиѣ), сички тѣ тыя се имахъ свои тѣ независимы княжства кои то османовы мѣчь постѣнено побѣди и покори. А было е врѣмя прѣды когато сички тѣ тыя народности, какъ то и други отъ по-далѣчны стрѣны, да ся подпадвали подъ Византийскаѣ силнѣ държавѣ и да ся стоіали подъ нейнѣ тѣ власть, нѣкой-си по-задълго врѣмя, а нѣкой-си по-закратко; най-паче же въ напрѣдванье то на Хрѣстианство то. Между сички же тыя народности, въ Европѣ, подпадавши тѣ нѣкогашъ подъ Византийскаѣ власть, Българи тѣ и тогава какъ то и днѣсь, въ Турскѣ Европѣ, имали сѣ мложинѣ тѣ надъ други тѣ.

Начяло то и съставенье то Византийскыя държавы сѣ въ обшырность описаны и познаты, штото не е то нашъ прѣдмѣтъ тукъ да ся бавиме да ги описваме; въ наши прѣдмѣтъ спада само толко да кажиме: чи тѣ Византийска държава почна и ся състави отъ разны народности, коихъ Костадинъ великый, родень въ Нишъ въ Българинѣ, съсѣрѣдоточи подъ знамяна крѣста най-паче.

Отцѣпившъ Костадинъ еднаѣ голѣмѣ часть отъ Римскѣ тѣ държавѣ установи царство то си въ Визѣ (Византионъ погрѣчено) и дади имя то на това царство *Новый Римъ* за голѣмѣ важность и улеснение да го усили. Латинскый іазыкъ бѣше тогава владѣющыи іазыкъ и *Новый Римъ* поиска, по подобинѣ старого Рима, да притопи въ едно завладены тѣ народности т. е. да ги полатини, нѣ никогы тии не приѣмнѣхъ имя то *Латини*, заштото народно то имъ имя бѣше за тѣхъ най-скѣпоцѣнно отъ всѣко друго!

Първи Старопланински тѣ Българи сѣ упълчихъ противъ таѣ новѣ власть и тии сами остахъ независими отъ неѣ. Тукъ кату казваме *Старопланински тѣ Българи* разумѣваме оныя Българи кои то живѣяхъ по хрѣптове тѣ на Старѣ Планинѣ, кои то ся простирѣтъ: Отъ Чърно Море до Траіанъ на дълшь, а на шырь отъ *Чалѣ-Кавашко* то входустие до Прѣславъ, отъ Желѣзнѣ Вратѣ при Котиль се до Прѣславъ, отъ Сливненско то входустие, при Асѣницѣ, до Търновскы тѣ горы и отъ Шипчянско то входустие, прѣзь Габробо, до дѣ то ся свѣршвѣтъ непроходими тѣ планини и гори, кои то, разумѣва ся, въ тѣхъ времена нѣсѣ были какъ то сѣ днѣсь.

Тии Староплански Българи сѣ живѣли по тѣхъ мѣста іоште отъ стары тѣ си приселены отъ Хиндистана въ Европѣ. Тѣхъ Българи, ни ти Александръ Македонскы, ни ти Бремъ и Болгъ, ни ти Траіанъ можихъ да покорѣтъ, ако и да ся бихъ крѣвопролитно, поради крѣпки тѣ мѣстоположеныя по кои то обитавахъ и кои то храборно умѣхъ да бранѣтъ.

По тѣхъ мѣста нигдѣ ся не види никакавъ знакъ латинштини, какъ то по други тѣ мѣста Българий, отъ двѣ тѣ стрѣны на Старѣ-Планинѣ, кои то имѣхъ злочестие то да подпаднѣтъ подъ латинскаѣ власть іоште отъ врѣмени Траіана. Македонци тѣ и Тракийци тѣ Българи, по равны тѣ и слабы тѣ мѣстоположеныя, не можихъ да отбиѣтъ латинскы ударъ и подпаднѣхъ подъ власть тѣ имъ. Нѣ сѣ сичко то усилие кое то употрѣбихъ надъ тѣхъ Старый и Новый Римъ, да ги накарѣтъ да измянѣтъ народность тѣ се, тии никакъ не ся отказахъ отъ народно то си имя *Българинѣ*, ни то іазыка си изгубихъ. Само Тракийци тѣ Българи ся